

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 527/2020

07.07.2020. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Дејане Спасојевић Иванчић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 467/2018 од 22.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1227/19 од 29.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 07.07.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 467/2018 од 22.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1227/19 од 29.01.2020. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 467/2018 од 22.10.2019. године, окривљени АА и ББ, су, поред осталих, оглашени кривим због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. и 33. КЗ и осуђени и то окривљени: АА на казну затвора у трајању од једне године, а окривљени ББ на казну затвора у трајању од једне године и четири месеца. Истом пресудом на основу члана 103. тачка 7. у вези члана 104. став 6. КЗ, према окривљеном ББ је одбијена оптужба да је извршио кривично дело утаја из члана 207. став 1. КЗ, те је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава и да се окривљени ослобађају од плаћања паушала.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1227/19 од 29.01.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Дејана Спасојевић Иванчић, због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи тако што ће окривљене ослободити од оптужбе да су извршили предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Републичком јавном тужиоцу, те је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев и након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљених АА и ББ у захтеву за заштиту законитости указује да је првостепени суд на главном претресу одржаном дана 27.01.2016. године донео решење о спајању кривичних поступака по оптужним актима Кт 2730/11 и Кт 3166/13, након чега се поступак водио само по оптужном акту Кт 2730/11, због чега је суд, према наводима захтева, имајући у виду постојање два оптужна акта за исто кривично дело и са истим чињеничним описом, након одустанка јавног тужиоца од оптужнице Кт 3166/11 требало да донесе пресуду којом се оптужба одбија у смислу члана 422. став 1. ЗКП, што је у конкретном случају пропустио да учини.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, на исту повреду закона бранилац окривљених указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а Апелациони суд у Новом Саду је као другостепени у својој пресуди Кж1 1227/19 од 29.01.2020. године, изнете жалбене наводе оценио као неосноване и на страни 4, у ставу II образложења изнео јасне и довољне разлоге које Врховни касациони суд прихвата и на те разлоге у смислу члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљених истиче и то да је суд приликом одлучивања о кривичној санкцији пропустио да цени на страни окривљеног ББ његово здравствено стање, социјалне прилике и сиромаштво којим наводима се указује на неправилну одлуку о кривичној санкцији у смислу члана 441. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљених у захтеву истиче да је првостепени суд пропустио да цени исказе окривљених дате у предистражном поступку у делу где су навели да су критичног дана конзумирали алкохол и били у видно алкохолисаном стању због чега је суд требало да одреди неуропсихијатријско вештачење окривљених на околност њихове урачунљивости у време предметног догађаја. Поред тога бранилац у захтеву указује да су окривљени у својој одбрани изнели да им критичном приликом није био циљ да некога оштете већ да су само хтели да узму оно што никоме не треба како би скупили нешто новца за алкохол, тако да се, према ставу браниоца, уколико код окривљених није постојала намера да одузимањем туђе покретне ствари прибаве себи противправну имовинску корист, не може говорити о кривичном делу тешка крађа,

већ, евентуално, о кривичном делу утаја из члана 207. став 5. КЗ, којим наводима бранилац окривљених оспорава оцену доказа изведених током поступка и указује да су правноснажне пресуде донете на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, нити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених АА и ББ у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић